

ת"פ 61276/08/20 - מדינת ישראל נגד מ' ח' י'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 61276-08-20 מדינת ישראל נ' ח' י'

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	מ' ח' י'

גזר דין

הרקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע איומים כלפי אשתו לשעבר, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. כעולה מכתב האישום ובהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם הגיע לחנות של אשתו דאז הגב' מ' ח' י' (להלן: "המתלוננת"), בין השניים התעורר ויכוח במסגרת סכסוך הגירושין שנסב על הרכוש המשותף, ובמהלכו איים הנאשם על המתלוננת שיירצח אותה אם לא תענה לבקשתו, כפי שנרצחה הגב' וופא ג'והר ז"ל כמה ימים קודם בעיר טייבה.

טיעוני הצדדים לעונש והשתלשלות דין הטיעונים לעונש

3. ביום 16.3.2022 לאחר שהכרעת הדין הוקראה לצדדים ובטרם טענו הצדדים לעונש, עתר הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן על מנת שיבחן את שאלת ביטול הרשעתו. ואולם, בקשתו נדחתה (על כך ארחיב בהמשך) והוא נשלח לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. ביום 17.5.2022 התקבלה חוות דעת שקבעה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

4. ב"כ המאשימה עוה"ד שלומי גרינבוים, עמד על חומרת האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת, על חששה הרב ממנו, ועל ניהול המשפט וחוסר קבלת אחריותו למעשיו. לעניין מתחם העונש הראוי הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה וטען כי זה נע בין 8 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי נטען כי יש להשית על הנאשם את תחתית המתחם, כך שירצה 8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

5. אשר לבקשת הנאשם לביטול הרשעתו נטען כי תנאי הלכת כתב אינם מתקיימים, הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי, והאינטרס הציבורי מחייב את הותרת הרשעתו על כנה.

6. ב"כ הנאשם עוה"ד אדם טחאן והמתמחה מר אודי מזרחי, טענו כי על בית המשפט לעיין מחדש בהחלטה שלא לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, וזאת מאחר שחל שינוי נסיבות. ראשית נטען, כי הנאשם מודה במיוחס לו ונוטל אחריות למעשהו, ועוד נטען כי המתלוננת פנתה אל הנאשם מיוזמתה לפני כחודשיים במסרון, וביקשה ממנו לשוב ולחיות עמה, ועתה חיים השניים יחד הגם שהוא לא התגרש מאשתו החדשה.

7. אשר לנזק הקונקרטי שיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, שבה וטענה ההגנה כי הנאשם הוא בעל רישיון מדביר, וככל שהרשעתו תיוותר על כנה הוא עלול לאבד את רישיונו וממילא תחסם דרכו להגשת מכרזים לרשויות המקומיות עמן עבד בעבר. לעניין זה, הגישו ב"כ הנאשם מכתבים מאת ראש עיריית טייבה, עוה"ד שועאע מסארווה מנצור, ומאת מנכ"ל עיריית טייבה, עוה"ד ע. קאדר ע. ראזק, מיום 17.5.2022 אשר שיבחו את מקצועיותו של הנאשם בתחום ההדברה, מסירותו לעבודה, ויחסיו החיוביים עם אנשים בסביבתו.

8. לעניין נסיבות המקרה נטען כי מדובר באיומים ברף נמוך, שנאמרו כשברקע סכסוך בין הנאשם למתלוננת, וכי גם האחרונה השמיעה כלפי הנאשם איומים ודברים בוטים בהודעה מוקלטת שהוגשה, אך לא הוגש נגדה כתב אישום. נטען כי הנאשם מתחרט על מעשיו, מדובר בבני זוג שחיו יחד במשך 20 שנה, והנאשם מעולם לא נקט באלימות נגדה.

9. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינו ב"כ הנאשם, כי הלה בן 51, נעדר עבר פלילי מכל סוג, אב ל- 3 ילדים, מתוכם קטין אחד. במהלך חייו עסק הנאשם בהדברה ובלכידת נחשים, העסק נמצא בניהול ובבעלות המתלוננת, ועתה הוא מובטל ומצבו הכלכלי קשה. לפיכך עתרו ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו, ולהשית עליו עונש של"צ למשך 300 שעות. לחלופין עתרה ההגנה לקבוע מתחם שתחתיתו מאסר מותנה, ולהסתפק בעונש זה.

10. הנאשם בדברו האחרון סיפר שהמתלוננת שלחה אליו מיוזמתה הודעה וביקשה שהוא יחזור הביתה ואמרה שילדיהם זקוקים לו, ומזה כחודשיים הוא מתגורר עמם בבית ומעוניין ב"שלום בית". הנאשם הוסיף ואמר שהוא מצטער על מה שקרה בסכסוך, וטען שהרקע לכך היה ויכוח על הרכוש המשותף.

11. בשים לב כי מדברי הנאשם עלה שהוא והמתלוננת שבו לחיות יחד, והיות שהנאשם נטל אחריות מסוימת למעשהו (הגם שחלקית ביותר בעיניי), ביקשתי מב"כ המאשימה ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לאמת את דברי הנאשם ולקבל את עמדתה לעונש.

12. ב"כ המאשימה, בשתי שיחות שערך עם המתלוננת, מסר כי לדבריה השניים אינם חיים יחד, וכי הם לא משוחחים ביניהם אלא על ענייני עבודה, הוא לא גר עמה בבית, היא אינה יודעת מה טיב הקשר

בינו לבין אשתו הנוכחית, וכי הוא מצוי בקשר רופף וספורדי עם ילדיהם "לפי נחת רוחו", ומדי פעם ישן בבית (בקומה נפרדת ממנה), והיא אינה מעוניינת לישון עמו.

13. לנוכח העולה מדברי המתלוננת, פעם נוספת השתכנעתי כי אין מקום לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, והגיע העת לדון בעונש הראוי לו.

סוגיית ביטול ההרשעה

14. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, יוכל בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה בהתאם לסמכותו המעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

15. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) ((להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם.

16. תנאי הפגיעה "בסיכויי השיקום" פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטי" בנאשם כתוצאה מההרשעה שהוכחה על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

17. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות בהלכת כתב לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ודחה את הניסיונות לבטלה ולרככה (רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל** (19.5.2019); רע"פ 2937/20 **וואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). הובהר שסוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, וגם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019); רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

18. ולענייננו, עבירת "איומים" מאפשרת במהותה בחינה של ביטול או הימנעות מהרשעה, אך זאת כשנסיבותיה מתאימות וכשעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים מתונה. ברקע לביצוע האיומים על ידי הנאשם עמד סכסוך זוגי ורכושי בינו לבין המתלוננת, כאשר גם היא לא חסכה ממנו מילים קשות, כפי שעמדתי על כך בהרחבה בהכרעת הדין.

19. מנגד האיום שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת היה בוטה ומחריד משום שהוא התייחס בדבריו לרצח של הגב' וופא ג'והר ז"ל, אם לילדים שהתגוררה בטיבה ועל-פי החשד דאז נרצחה על ידי בעלה. ואכן, המתלוננת, שאף היא מתגוררת בעיר טיבה, הגיבה בזעזוע ופחד רב לאיום שהשמיע כלפיה הנאשם.

20. זאת ועוד, הכחשתו הגורפת של הנאשם את אמירות האיומים שיוחסו לו גם לאחר הרשעתו - היא אומנם זכותו המלאה, אך משמעה כי הוא לא נטל אחריות למעשיו, ומשכך סברתי שאין מקום לשליחתו לשירות המבחן לקבלת תסקיר. הייתי נכונה לבחון מחדש החלטתי, אף שהודאת הנאשם שנשמעה בדיון היום נאמרה להתרשמותי מן הפה אל החוץ, וזאת אך משום שסיפר שבני הזוג שבו לחיים משותפים. ואולם, משהתברר למרבה ההפתעה כי המתלוננת שוללת את דברי הנאשם, נותר האינטרס הציבורי בהרשעתו בעינו.

21. זאת ועוד, איני סבורה כי הנאשם צלח את הוכחת ה"נזק קונקרטי" שנגרם כתוצאה מהרשעתו, בשל חששו לאבד את רישונו כמדביר.

22. לעניין זה, קבעה הפסיקה כי מקום שהרשעה אינה מובילה באופן "אוטומטי" לפיטוריו של נאשם או לאובדן רישיון רלוונטי לעיסוקו, החלטה המצויה בסמכות הרשות המנהלית - יש להותיר את ההחלטה לשיקול דעת הרשות המנהלית (רע"פ 1240/19 בר לוי נ' מדינת ישראל (24.3.2019), רע"פ 1947/22 קבהא נ' מדינת ישראל (22.3.2022)). יפים לענייננו דבריו של כב' השופט קרא ברע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל (28.5.2019) כדלקמן:

"לו תתקבל טענת המבקש כי כאשר לרשות מינהלית יש שיקול דעת האם להעניק רישיון, מתקיימת גם דרישת הנזק הקונקרטי כך שיש "לוותר" על ההרשעה (במידה שמתקיים גם התנאי בדבר חומרת העבירה), הדבר יאייץ את התכלית שבבסיס הוראות החוק המאפשרות לרשויות להחליט האם ראוי שהרשעה בפלילים תמנע מאותו אדם לעסוק בעיסוק או במשלח יד מסוימים".

23. ואכן, סמכותה של הרשות לבחון בקשה לחידוש רישיון בתחום ההדברה, או מתן תעודה לאחר הרשעה של נאשם בפלילים נקבעה בסעיף 10 לחוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואתית, התשע"ו-2016, שזה לשונו:

"10. (א) הרשם, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, רשאי לסרב לחדש רישיון, להתנות את חידוש הרישיון בהשתתפות בתכנית הכשרה או בעמידה בבחינה כאמור בסעיף 7(א)(4), לבטל רישיון, להגבילו, או להתלותו לתקופה שלא תעלה על שנה, והכול לאחר שנתן למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, בהתקיים לגביו אחד מאלה:

[...]

(5) הוא הורשע בעבירה פלילית אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת הרשם לשמש מדביר;"

24. מכאן שעל הרשות להפעיל את שיקול דעתה אם לבטל או לחדש את רישונו של הנאשם כמדביר, עמוד 4

בהתחשב בסוג העבירה בה הורשע ומהותה (עפ"ג (חי') 33805-09-20 **סועאד נ' מדינת ישראל** (24.12.2020)). משכך, הרשעת הנאשם בעבירת איומים אינה מובילה מניה וביה להוכחת נזק קונקרטי בהתייחס להמשך החזקת רישיון מדביר.

גזירת העונש

25. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, העיקריות בהן נוגעות לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

26. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעבירת האיומים הם זכותה של המתלוננת לשלוות נפשה, ביטחונה האישי וחירות פעולתה (רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006)).

27. הענישה הנוהגת בעבירות איומים רחבה והיא נעה ממאסר מותנה ועד ענישה מוחשית של מאסר לתקופות ממושכות. להלן אבחן את מדיניות הענישה הרלוונטית לענייננו, בשינויים המחוייבים לקולה וחומרה:

א. ברע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021) נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, בכך שהתקשר למשטרה ואיים בפני המוקדנית בפגיעה בחייו ובגופו של שוטר בתחנה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, בהתחשב בעברו הפלילי שאינו מכביד (רישום מבית המשפט לנוער שעמד להתיישן); הבעת חרטה, ותסקיר חיובי מאת שירות המבחן שהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. ברע"פ 96/16 **טמוזרטי נ' מדינת ישראל** (6.1.2016) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של איומים, בכך שאיים בפני עובדת לשכת התעסוקה כי יפגע בחייו של מאבטח במקום. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך חודש בעבודות שירות וענישה נלוות בין היתר בשים לב שלנאשם הרשעה ישנה בגין מסירת ידיעה כוזבת, לא קיבל אחריות על מעשיו ואף ניסה להניע את המתלוננת לחזור בה מהתלונה על אף שלא הורשע בכך. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ג. ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.2013) נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים כלפי שוטרים ולחובתו עבר פלילי שכלל ריצוי מאסרים. התקבל בעניינו תסקיר

שירות מבחן שעמד על נסיבות חייו הקשות ונכונות הנאשם לעבור הליך טיפולי, לפיכך הומלץ על ענישה של מאסר מותנה. בית המשפט השלום בחדרה חרג מהמלצת שירות המבחן והשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשה לרשות ערעור נדחו.

ד. ברע"פ 1867/12 גולן נ' מדינת ישראל (7.3.2012) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, באיומים על אשתו לשעבר, כאשר תסקיר שירות המבחן לא המליץ על הליך טיפולי, לפיכך נגזר עונשו לחודש מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ה. ברע"פ 2016/11 קדוש נ' מדינת ישראל (14.3.2011) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות באיומים כלפי מתלוננת עמה היה לנאשם סכסוך כספי-משפטי, בכך שהגיע למשרדה ואיים עליה. לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, נקבע כי התנהגותו הייתה בריונית, ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה מחמת אי התייבבות, וכן נדחתה בקשתו לרשות ערעור.

ו. עפ"ג (מרכז-לוד) 54311-02-15 פישר נ' מדינת ישראל (3.5.2015) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות באיומים על שכנתו בכך שאמר לה "הביטוח זה 4,000 ₪ אני אשבור לך את הרכב". בית משפט השלום בפתח תקווה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר עליו מאסר בעבודות שירות למשך 3 חודשים לצד קנס ופיצויים, בהתחשב בעברו הפלילי שאמנם היה ישן ולא בעבירות אלימות אך היה מכביד ומנה 14 הרשעות קודמות כולל ריצוי מאסרים ממושכים והיות הנאשם עיוור שמצבו הידרדר לאחר ביצוע העבירה.

28. כן עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים, ולא מצאתי להתייחס אליה מעבר לאמור.

29. אשר על כן, לאחר שבחנתי את העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, ומאחר שאני סבורה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים במידה בינונית, ובהתחשב בענישה הנוהגת אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

30. הנאשם כפר במיוחס לו וניהל משפט עד תום, במהלכו, העידה המתלוננת, גרושתו כשניכר כי עדותה הקשתה עליה רגשית. כאמור, נטילת האחריות של הנאשם עתה עובר למתן גזר הדין, לא הייתה משכנעת. טעם לפגם מצאתי בטענתו כי הוא חזר לחיים משותפים עם המתלוננת, דבר שהתברר כלא נכון.

31. לקולה אזקוף את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא בן 51 נעדר עבר פלילי מכל סוג, התגרש מהמתלוננת, התחתן מחדש וכיום הוא מצוי בקשר עם המתלוננת לצורכי עבודה, וחזר לקשר ספורדי עם ילדיו.

32. מכלול השיקולים לעיל, הוביל אותי למסקנה שיש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך חודש שירוצה בעבודות שירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס רמלה, ביום 15.8.2022 בשעה 8:00.
- ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות, לרבות איומים, למשך 3 שנים מהיום.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪, שישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.6.2022, וזאת מאחר שנתתי דעתי למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. (המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט עד ליום 23.5.2022, ותעדכן אותה בפרטי גזר הדין).

מובהר לנאשם כי ריצוי עבודות השירות כרוך בהקפדה על התנאים וההנחיות לצד התייצבות רציפה. כל חריגה עלולה להביא להפסקת ריצוי עבודות השירות ונשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם וב"כ עו"ד אדם טחאן ועו"ד אודי מזרחי.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.